

Rued Langgaard Festival 2010

2.- 5. september i Ribe

*Schumann
og
Langgaard*

Arrangeret af Ribe Domkirke, Ribe Musikforening og Rued Langgaard Selskabet

Koncertkalender

Oversigt over Rued Langgaard Festival 2010 i Ribe

Torsdag d. 2. september kl. 20.00 i Ribe Domkirke:

Ulrik Spang-Hanssen, orgel.

Orgelværker af Schumann, Langgaard og Bent Lorenzen.

Entré 50 kr.

Fredag d. 3. september kl. 20.00 i Ribe Domkirke:

Sønderjyllands Symfoniorkester

Entré 100 kr., forsalg fra Ribe Turistbureau tlf. 75421500, Torvet, 6760 Ribe.

Værker af Schumann, Langgaard og Bo Gunge (uropførelse)

Koncerten transmitteres direkte i DR P2

Lørdag d. 4. september kl. 10.30 i Processionsgangen (overfor Domkirkens turistindgang):

Foredrag v. Karl Aage Rasmussen om Schumanns liv og værk.

Gratis

Lørdag d. 4. september kl. 15.00 i Processionsgangen, Torvet 15:

Foredrag v. Esben Tange om Schumanns og Langgaards steder.

Gratis

Lørdag d. 4. september kl. 20.00 i Ribe Domkirke:

Koncertforestilling med Signe Asmussen, sopran,

Berit Johansen Tange, klaver og Esben Tange, fortæller

Sange og klaverstykker af Schumann og Langgaard med billeder.

Entré 50 kr.

Søndag d. 5. september kl. 13.30 i Processionsgangen, Torvet 15:

Foredrag v. Bendt Viinholt Nielsen om Langgaards opera Antikrist.

Gratis

Søndag d. 5. september kl. 16.00 i Ribe Domkirke:

Amalie Malling, klaver

Klaverværker af Schumann og Langgaard.

Entré 50 kr.

Alle koncerterne introduceres af Esben Tange

Toner som højere ord

"Intet! Sol staar op og Sol gaar ned. Det er det hele.

Spiller i fortvivlelse Schumann: *Fantasie*".

Sådan skriver Rued Langgaard i sin dagbog 1. april 1924 på et tidspunkt, hvor han er i en personlig og kunstnerisk krise. Bestræbelserne på at få operaen *Antikrist* opført er forgæves, og Langgaard bor i en alder af 30 år stadig sammen med sin mor i barndomshjemmet i Niels Juels Gade i København. I en formørket tid forsøger Rued Langgaard at finde trøst i Schumanns musik, som han har kendt siden sin tidligste barndom. Allerede som 7-årig spillede Langgaard Schumanns *Davidsbündlertänze*, og *Fantasie* i C-Dur Op. 17 var et af Langgaards yndlingsstykker. Og Schumanns Symfoni nr. 3 *Den Rhinske* spillede en hel særlig rolle for Langgaard, for han bruger et kort citat fra symfonien som en form for religiøst erindringsmotiv. I sangen *Vergeblich* og i et par af symfonierne og strygekvartetterne samt i *Antikrist* har Langgaard behændigt indvævet lidt af Schumanns Rhin-musik. Og resultatet er som et klingende vandmærke, der vidner om et åndeligt broderskab mellem to komponister, der levede i hvert sit århundrede, men ikke desto mindre stod hinanden nær rent kunstnerisk.

Selvom Rued Langgaard levede i en moderne, prosaisk tid, følte han sig som en del af 1800-tallets romantiske epoke, og da Robert Schumann var indbegrebet af den romantiske ånd, følte Langgaard sig draget af Schumanns musik og person. Og det tog til i tiden i Ribe, hvor Rued Langgaard langt om længe fik en fast stilling som domorganist. I 1940 skriver Langgaard et lille klaverstykke, der slet og ret hedder *Schumann*, og i 1946 transskriberer han Schumanns klaversamling *Gesänge der Frühe* for orgel. I manuskriptet noterer Langgaard lidt om Schumann og *Gesänge der Frühe*:

5 19030
8
"Komp. October 1853 (sidste Værk) i Düsseldorf. Sidste Koncertreise
Novbr. og Dec. 1853 og Januar 1854. Februar 1854 blev han vanvittig af
Melankoli, "Hørte" et "Engletema", og styrtede sig i Rhinen. Død 1856
Juli i Endenichanstalten. Gade blev "fortsættelsen" i København, døde
1890."

Rued Langgaard ser sig selv som en fakkelbærer, der viderefører den
romantiske ild, som Schumann og Gade har tændt, og efterhånden ud-
vikler Langgaards forhold til Schumann sig til en form for identifikation.
Schumanns åndeligt prægede og til tider forrevne musik taler stærkt til
Langgaard, og Schumanns tragiske skæbne med selvmordsforsøg og tilta-
gende vanvid kan Langgaard i høj grad spejle sig i, efterhånden som han
i de sidste år af sit liv oplever en tiltagende menneskelig og kunstnerisk
isolation i provinsbyen Ribe og i det danske musikliv som sådan.

Da Langgaard bliver opmærksom på, at der er store ligheder mellem Ribe
Domkirke og domkirken i Bonn, St. Martin, bliver Langgaard bestyrket
i oplevelsen af et skæbnefællesskab med Schumann, for asylet i Ende-
nich – hvor Schumann døde – ligger kun nogle få kilometer fra Bonn
Domkirke. De karakteristiske lyse tuf- og sandsten, som Ribe Domkirke
er bygget af, stammer fra Rhinområdet ved Bonn. Og ikke nok med det.
De to domkirker har mange fellestræk. F.eks. er Ribe Domkirke bygget
med østdelen af domkirken i Bonn som forbillede. Så i Langgaards optik
bliver det åndelige fællesskab, han føler med Schumann, beseglet af den
fysiske forbindelse mellem de to domkirker, i hvis nærhed de to kompo-
nister levede deres sidste år.

Langgaards tanker om Schumann og forbindelsen mellem domkirkerne i
Bonn og Ribe fører i 1947 til et af Langgaards mest bemærkelsesværdige
klaverværker, *Vanvidsfantasi*, der har mottoet "Ved "Bonn Domkirken" i
Ribe". I denne musik forestiller Langgaard sig, at de to kirker indgår i en
form for symbiose, og det samme er tilfældet med Schumanns og Lang-
gaards musik. Allerede med titlen "Vanvidsfantasi" skaber Langgaard for-
bindelse til de sidste år af Schumanns liv, der var formørket af sindssyge,
og i 2. sats *Efteraarsengel* skriver Langgaard musik, der er beslægtet med

det såkaldte "Engletema", som den nervesvækkede Schumann hørte, kort inden han forsøgte at begå selvmord ved at kaste sig i Rhinen.

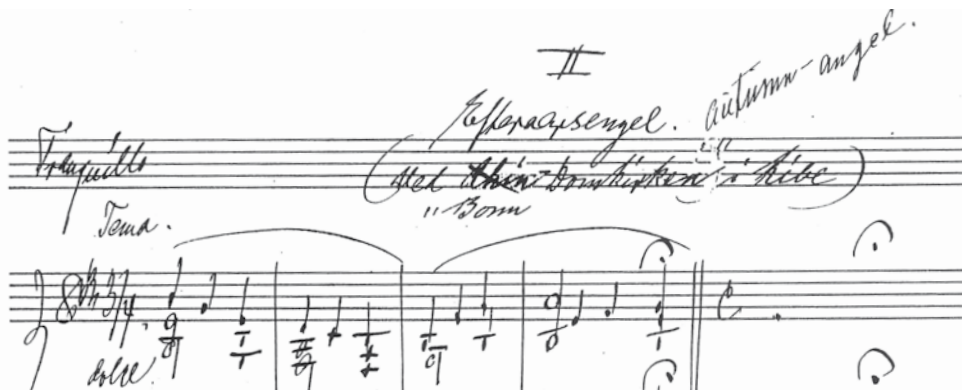
Rent kunstnerisk er Schumann og Langgaard forbundne af deres forestillinger om musik som poesi. Schumann så sig selv som en kunstnerisk nytænkter, der i kraft af sin musik åbnede for hidtil skjulte sjælestilstande. Han drømte om en såkaldt poetisk musik med "toner som højere ord" og med en forståelse af poesien som en anden verden i det dennesidige. I et notat fra 1944 er Langgaard inde på nogle af de samme tanker, blot er han endnu mere radikal i sin beskrivelse af musikkens ekspansive kraft. "Det høje er Hovedsagen i Musik ... Oplev Øjeblikkets sjælelige Vælde i Sjælens fyldige lyse Harmonier – opad! Ikke dette dagligdags traditionelle organiserede nedad altid hvorhen man saa vender sig. Det gør sandelig ikke noget om Musikken vokser ind i Himlen."

Forestillingen om, at musikken først og fremmest er en åndelig kunstart, der beskæftiger sig med sjælelige værdier, optog Langgaard hele livet, og i en af sine sidste ytringer – i et forbitret brev til Statsradiofonien – er han stærkt optaget af sine forestillinger om musik som poesi.

"... Vil man kassere mig, min Poesi, kasserer man det væsentlige! nemlig Poesien som ikke kan løsrives fra Tilværelsen, ligesaa lidt som Livet og dødens Gaader. Den evige Varieren af den poetiske klangskønne Musik er Livet. Kan ingen indse det mere, duer Mennesket ikke."

Desperation - og måske en snigende galskab – lyser ud af disse formuleringer fra en aldrende Langgaard, der her mindre end et år inden sin død opfatter sig selv som en paria i tiden og kunsten. Og ser man bort fra den forbitrede tone er indholdet nært beslægtet med Schumanns tanker, da han også mente, at den poetiske musik spejlede virkeligheden i al sin mangfoldighed. I et brev til sin elskede Clara forsøger den unge Schumann at forklare, hvorfor mange af hans værker ikke var underlagt de samme faste former, som tidens øvrige musik:

"Alt hvad der sker i verden påvirker mig, politik, litteratur, mennesker ... Derfor er mange af mine værker svære at forstå, da de er knyttet til fjerne interesser."

Både Schumann og Langgaard var usædvanligt resonante mennesker. Både ydre begivenheder og indre rystelser påvirkede i voldsom grad deres musik, der spænder fra det intime – og til tider private – til det storladne og grænseløse. Schumanns og Langgaards musik er i følelsernes vold, og den er komponeret med oprejst pande i et bevidst forsøg på at skabe forbindelse mellem sjælens dyb og de højeste sfærer. Som f.eks. i Langgaards orgelfantasi *Nemo contra deum nisi deus ipse* (Ingen imod Gud undtagen Gud selv), hvor hele følelsesregistret bliver berørt fra det mest hvidglødende rasende til dæmpede religiøse sværmerier, eller som i Schumanns cellokoncert, hvor et syngende, inderligt soloinstrument forenes med brusende orkesterklange.

Andre gange er Schumann og Langgaard i stand til fokusere på én følelse, som f.eks. i *Ein Fichtenbaum* fra den sidste af Langgaards *Fünf Lieder*, hvor synet af et tilfrosset grantræ i det høje nord inspirerer Langgaard til at komponere en sagte skridende musik, der fremmaner en isnende ensomhedsfølelse. Eller som i Schumanns *Des Abends* fra begyndelsen af *Fantasiestykker* op. 12, hvor Schumann kredser om de samme toner igen og igen og skaber en fredfyldt aftenstemning, hvor evigheden spiller med. Når det gælder Schumanns og Langgaards musik, er det kun fantasien, der sætter grænser. Velkommen til Rued Langgaard Festival 2010.

Esben Tange

Rued Langgaard – kort:

Født 28/7 1893 i København

Død 10/7 1952 i Ribe

Komponist, organist, dirigent, pianist,
kontroversiel figur i datidens danske musikliv.

Uropførelse af 1. Symfoni, *Klippepastoraler* i 1913
i Berlin med Berliner Filharmonikerne.

I de følgende år en række opførelser af især
orkestermusik i Tyskland. Forgæves livslang
kamp for at få operaen *Antikrist* opført.

Bliver af og til spillet i 1930'erne og 40'erne af
Statsradiofoniens orkester.

Bor i barndomshjemmet i Niels Juelsgade i
København frem til moderen Emma Langgaards
død i november 1926. 3 måneder efter bliver
Rued Langgaard gift med Constance Tetens,
moderens veninde og hushjælpen igennem de
sidste 6 år.

I næsten 30 år forsøger Langgaard at få et
embede som organist, men uden held. I 1940,
som 47-årig, får han sit livs eneste egentlige
ansættelse som organist og kantor ved Ribe
Domkirke.

Koncertprogrammer

TORSDAG D. 2. SEPTEMBER 2010 KL. 20.00

Ulrik Spang-Hanssen, orgel

Robert Schumann (1810-1856):

Studien für den Pedal-Flügel, op. 56:

Nicht zu schnell

Mit innigem Ausdruck

Andantino - Etwas schneller - Tempo I

Innig

Nicht zu schnell

Adagio

Rued Langgaard (1893-1952):

Nemo contra deum nisi deus ipse (1932-33) BVN 217

Bent Lorenzen (f. 1935):

Venus (1996)

Saturnus (1996)

Rued Langgaard:

Fantasia patetica (1907/1910) BVN 19

FREDAG D. 3. SEPTEMBER 2010 KL 20.00

Sønderjyllands Symfoniorkester

Jakob Kullberg, cello

Søren Kinch Hansen, dirigent

Bo Gunge (f. 1964):

2. symfoni (Uropførelse) *Concerto for Orchestra* (2010):

Largo naturale

Allegro con forza

Presto con attenzione

Robert Schumann (1810-1956):

Cellokoncert i a-mol op. 129, 1850:

Nicht zu schnell

Langsam

Sehr lebhaft

Rued Langgaard:

Symfoni nr. 9 "*Fra Dronning Dagmars by*" (1942) BVN 181:

1 Dronning Dagmar sejler til Ribe: Molto allegro.

"For Mandø kaste de deris Ancker,

alt på de huide Sand:

Toge de hin unge Frøken Dagmar

de løffte hende først på Land.

Tager de hin unge Frøken Dagmar,

de løffte hende først på Land:

Valdemar, Koning aff Danemark

hand recker hende huden Hånd.

Der var Silcke oc Skarlagen rød,

så uit på Jorden udbred:

Dagmar fulde baade Fruer og Møer,

hun bleff på Riberhus led."

2 Dansen på Riberhus: Grandezza

"Der gaar Dans på Ribe Gade

- Slottet det er vundet -"

3 Ribe Domkirke: Lento – Un poco più mosso

"Dronning Dagmar reiser sig af Baaren op

hendes Øjne var blodig røde:

O ve, o ve, min ædelige Herre!

hvi gjorde I mig den Møde?"

4 Finale. Fortids brusende Livsløb: Molto allegro

LØRDAG D. 4. SEPTEMBER KL. 20.00

Signe Asmussen (sopran), Berit Johansen Tange (klaver)
og Esben Tange (fortæller og visuel præsentation).
Schumann og Langgaard i skæbneparløb

Koncertforløb:

St. Martin domkirken i Bonn, Ribe Domkirke og Rhinen.

Langgaard: "*Schumann: Allegretto leggiero*" fra *3 smaa Klaverstykker*
BVN 237 (1938-40)

Schumann: "*Im Rhein, im heiligen Strome*" fra *Dichterliebe* op. 48 (1840)
(Heine)

Langgaard møder Schumann

Langgaard: *Lieder von Goethe* BVN 60 (1913):

Erinnerung

Gleich und Gleich

Blumengruss

Vergeblich

Den romantiske ånds steder: Rosengården, Heidelberg, Rhinen, Köln
domkirke, Marmorkirken

Sange fra Schumanns *Liederkreis* op. 39 (1840) (Eichendorff)
og Langgaards *Fünf Lieder* BVN 77 (1914) (Eichendorff/Heine):

RS: Waldesgespräch

RL: Frühlingsgruss

RS: Schöne Fremde

RL: Was ist mir den so Wehe

RS: Auf einer Burg

RL: Ein Fichtenbaum

RS: Zwielficht

Vanvid og kærlighedsulykke. Düsseldorf, Endenich og Ribe

Schumann: *Lehn deine Wang* op. 142,2 (1840) (Heine)

Schumann: Tema med variationer (Geistervariationer) (1854)

Langgaard: *Vanvidsfantasi* BVN 327 (1947/49):

Vanvidsefteraarsnat

Efteraarsengel

Vanvidsgang

Sangtekster

R. Schumann:

Im Rhein, im heiligen Strome

(Af Dichterliebe op. 48, tekst Heine)

Im Rhein, im heiligen Strome
Da spiegelt sich in den Well'n,
Mit seinem grossen Dome
Das grosse, heilige Köln.

Im Dom, da steht ein Bildnis,
Auf goldenem Leder gemalt,
In meines Lebens Wildnis
Hat's freundlich hineingestrahlt.

Es schweben Blumen und Englein
Um unsre Liebe Frau;
Die Augen, die Lippen, die Wänglein,
Die gleichen der Liebsten genau.

R. Langgaard:

Lieder von Goethe (BVN 60, 1913):

Erinnerung

Willst du immer weiter schweifen?
Sieh, das Gute liegt so nah.
Lerne nur das Glück ergreifen,
Denn das Glück ist immer da.

Gleich und Gleich

Ein Blumenglöckchen
Vom Boden hervor
War früh gesprosst
In lieblichem Flor;
Da kam ein Bienchen
Und naschte fein: -
Die müssen wohl beide
Für einander sein.

Blumengruss

Der Strauss, den ich gepflücket,
Grüsse dich viel tausendmal!
Ich habe mich oft gebücket,
Ach, wohl (ein) tausendmal,
Und ihn ans Herz gedrückt
Wie hunderttausendmal!

Vergeblich

Erinnr' ich mich doch spät und früh
Des lieblichsten Gesichts,
Sie denkt an mich, ich denk' an sie,
Und beiden hilft es nichts.

R. Schumann: Liederkreis op. 39 (Eichendorff) og R. Langgaard: Fünf Lieder BVN 77 (1914) (Eichendorff/Heine):

RS: Waldesgespräch

Es ist schon spät, es ist schon kalt,
Was reitest du einsam durch den Wald.
Der Wald ist lang, du bist allein,
Du schöne Braut! Ich für dich heim! –

„Gross ist der Männer Trug und List,
Vor Schmerz mein Herz gebrochen ist,
Wohl irrt das Waldhorn her und hin,
O flieh! Du weisst nicht, wer ich bin.“ –

So reich geschmückt ist Ross und Weib,
So wunderschön der junge Leib,
Jetzt kenn ich dich – Gott steht mir bei!
Du bist die Hexe Lorelei. –

„Du kennst mich wohl – vom hohen Stein
Schaut still mein Schloss tief in den Rhein.
Es ist schon spät, es ist schon kalt,
Kommst nimmermehr aus diesem Wald.“

RL: Frühlingsgruss (Eichendorff)

Est steht ein Berg in Feuer,
In feurigem Morgenbrand,
Und auf des Berges Spitze
Ein Tann'baum uber'm Land.

Und auf dem höchsten Wipfel
Steh' ich und schau' vom Baum,
O Welt, du schöne Welt, du,
Man sieht dich vor Blüten kaum!

RS: Schöne Fremde

Es rauschen die Wipfel und schauern,
 Als machten zu dieser Stund
 Um die halbversunkenen Mauern
 Die alten Götter die Rund.

Hier hinten den Myrtenbäumen
 In heimlich dämmernder Pracht,
 Was sprichst du wirr wie in Träumen
 Zu mir, phantastische Nacht?

Es funkeln auf mich alle Sterne
 Mit glühendem Liebesblick,
 Es redet trunken die Ferne
 Wie von künftigem, grossem Glück.

**RL: Was ist mir denn so Wehe
(Eichendorff)**

Was ist mir denn so Wehe?
 Es liegt ja wie im Traum
 Der Grund schon, wo ich stehe,
 Die Wälder säuseln kaum
 Noch von der dunklen Höhe.
 Es komme wie es will,
 Was ist mir denn so wehe –
 Wie bald wird alles still.

RS: Auf einer Burg

Eingeschlafen auf der Lauer
 Oben ist der alte Ritter;
 Drüber gehen Regenschauer,
 Und der Wald rauscht durch das Gitter,

Eingewachsen Bart und Haare
 Und versteinert Brust und Krause,
 Sitzt er viele hundert Jahre
 Oben in der stillen Klausen.

Dr aussen ist es still und friedlich,
 Alle sind ins Tal gezogen,
 Waldesvögel einsam singen
 In den leeren Fensterbogen.

Einde Hochzeit fährt da unten
 Auf dem Rhein im Sonnenscheine,
 Musikanten spielen munter,
 Und die schöne Braut, sie weinet.

RL: Ein Fichtenbaum (Heine)

Ein Fichtenbaum steht einsam,
 Im Norden auf kahler Höh.
 Ihn schläfert; mit weisser Decke
 Umhüllen ihn Eis und Schnee.

Er träumt von einer Palme,
 Die, fern im Morgenland,
 Einsam und schweigend trauert
 Auf brennender Felsenwand.

RS: Zwielficht

Dämrrung will die Flügel spreiten,
 Schaurig rühren sich die Bäume,
 Wolken ziehn wie schwere Träume –
 Was will dieses Graun bedeuten?

Hast ein Reh du lieb vor andern,
 Lass is nicht alleine grasen,
 Jäger ziehn im Wald und blasen,
 Stimmen hin und wieder wandern.
 Hast du einen Freund hienieden,
 Trau ihm nicht zu dieser Stunde,
 Freundlich wohl mit Aug' und Munde,
 Sinnt er Krieg im tückschen Frieden.

Was heut gehet müde unter,
 Hebt sich morgen neu geboren.
 Manches geht in Nacht verloren –
 Hüte dich – sei wach und munter!

R. Schumann:**Lehn deine Wang' an meine Wang op. 142
nr. 2 (Heine)**

Lehn deine Wang' an meine Wang,
 Dann fliessen die Tränen zusammen;
 Und an mein Herz drück fest dein Herz,
 Dann schlagen zusammen die Flammen!

Und wenn in die grosse Flamme fliesst
 Der Strom von unsern Tränen,
 Und wenn dich mein Arm gewaltig umschliesst –
 Sterb' ich vor Liebessehnen!

SØNDAG D. 5. SEPTEMBER KL. 16.00

Amalie Malling, klaver

Robert Schumann (1810-1856):

Gesänge der Frühe op. 133 (1853):

Im ruhigem Tempo

Belebt, nicht zu rasch

Lebhaft

Bewegt

Im Anfange ruhiges, im Verlauf bewegteres Tempo

Robert Schumann:

Fra *Faschingsschwank aus Wien* op. 26 (1839-40)

Romanze

Scherzino

Intermezzo

Finale

Rued Langgaard:

Blomstervignetter II (1951) BVN 424:

Rødtjørn

Aakande

Forglemmigej

Tusindfryd

Robert Schumann:

Fantasiestücke op.12 (1837)

Des Abends

Aufschwung

Warum?

Grillen

In der Nacht

Fabel

Traumes-Wirren

Ende vom Lied

De medvirkende

Ulrik Spang-Hanssen er født i København og uddannet fra Det Jyske Musikkonservatorium hos domorganist Anders Riber. Han har desuden studeret hos Gaston Litaize i Paris og hos Jacques van Oordmerssen i Amsterdam. Ulrik Spang-Hanssen har spillet utallige koncerter i hele Europa og i USA, både som solist og akkompagnatør, og han har indspillet mere end 35 cd'er i eget navn, blandt andre Carl Niensens, Buxtehudes, J. P. E. Hartmanns og Mendelssohns samlede værker for orgel. Desuden er han manden bag mange førsteindspilninger af orgelværker af Rued Langgaard. I de kommende par år vil Spang-Hanssen koncentrere sig om en planlagt indspilning af Liszts orgelværker på 6 eller 7 cd'er.

Spang-Hanssen blev i 1983 organist ved Vor Frue Kirke i Assens på Fyn og kombinerede denne stilling med lærerstillinger ved konservatorierne i Odense og Århus, indtil han for nogle år blev professor ved Det Jyske Musikkonservatorium. Han har givet adskillige mesterkurser i mange af Europas og USA's hovedbyer. Udover sine aktiviteter som klassisk organist er Ulrik Spang-Hanssen endvidere en velkendt og særdeles aktiv jazzmusiker, i de senere år fortrinsvis som Hammond-orgelspiller, i hvilken egenskab han har spillet med adskillige førende musikere på feltet og indspillet flere cd'er.

Sønderjyllands Symfoniorkester blev landsdelsorkester i 1963, men rødderne går dog helt tilbage til 1936, hvor organist Haakon Elmer overtog et strygeorkester. Dette blev i 1941 omdannet til Sønderborg Symfoniske Orkester med direktør Sv.O. Hansen som bestyrelsesformand. I 1946 blev orkesteret omdannet til den selvejende institution, som blev grundsten

til det nuværende symfoniorkesters eksistens. Sønderjyllands Symfoniorkester blev endeligt etableret som landsdelsorkester i 1963 og gav sin første koncert den 22. september 1963.

Sønderjyllands Symfoniorkester er nu et turnerende landsdelsorkester med 65 fastansatte musikere. Orkestret spiller omkring 150 arrangementer om året: symfonikoncerter, kirke-, skole-, gymnasie- og familiekoncerter. Hertil kommer koncerter med lokale amatørkor, årlige fælleskoncerter med Schleswig-Holsteinisches Sinfonieorchester og koncerter med gymnasiekor fra hele regionen. Sønderjyllands Symfoniorkester spiller til Den Jyske Operas forestillinger i landsdelen og medvirker ved transmissioner på DR P2. Endvidere indspiller orkestret løbende cd'er, bl.a. for selskaberne Danacord og Dacapo.

Jakob Kullberg er bosat i København, hvor han fordeler sin tid ligeligt mellem solooptrædener og kammermusikkoncerter og som underviser på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium. Han er uddannet i Amsterdam, London, Wien og Zagreb i perioden 1998-2006 og

debuterede fra solistklassen på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium fra prof. Morten Zeuthens klasse i november 2007.

Jakob Kullberg er vinder og prisvinder ved utallige nationale og internationale solist- og kammermusikkonkurrencer, der iblandt P2's Kammermusikkonkurrence i 2006. Han har spillet som solist og kammermusiker i de fleste europæiske lande samt i USA og Canada, givet Masterclasses på Oxford Cello School i 2003 og 2004 og er kunstnerisk leder af Open Strings Masterclass siden 2004. Han har desuden været medlem af den prisvindende Trio Aristos siden dannelsen i 2004.

Søren Kinch Hansen er er docent i korledelse ved Det Jyske Musikkonservatorium i Århus og fast dirigent for Århus Sinfonietta og Vokalensemblet Gaia. Siden 1.12.2003 tillige leder af Den Jyske Operas Kor. Han har regelmæssigt freelanceopgaver som både kor-, orkester- og operadirigent med landsdelsorkestrene og Den

Jyske Opera. Mange af landets amatørkorsangere har oplevet hans direction på de store korstævner og -festivaler.

Søren Kinch Hansen “kan räkñas til de allra främsta av Nordens unga kördirigenter”, som hans lærer Eric Ericsson siger. Sæsonen 09/10 har bl.a. budt på cd-indspilning og koncerter med DR Vokalensemblet, koncerter med Århus Sinfonietta og opførelse af *Juleoratoriet* med Vestjysk Symfoniorkester foruden J.S.Bachs *H-mol Messe* i et samarbejde mellem Det Jyske Ensemble og DR Vokalensemblet.

Bo Gunge er uddannet komponist fra Det Jyske Musikkonservatorium i 1997. Efter ansættelser som musiklærer på Testrup Højskole og teori-lærer på Aarhus Universitet arbejder han nu som freelance-komponist, bosiddende udenfor Ribe. Værklisten tæller bl.a. en obokonzert, 1. symfoni, en klaverkonzert, et requiem og en

lang række kor- og kammermusikværker. Han har skrevet flere værker til Ribe Domkirke bl.a. musik til 3 kirkespil. Et nyt kirkespil er under forberedelse til oktober 2010.

Karl Aage Rasmussen var 1969-2008 ansat ved Det Jyske Musikkonservatorium, fra 1977 som docent og 1988-2008 som professor i komposition. Han var i 1975 initiativtager til kammerensemblet *The Elsinore Players* og 1977-81 medlem af Statens Musikråd. 1978-2002 var han initiativtager til og derefter kunstnerisk

leder af *NUMUS festivalen* for ny samtidsmusik i Århus. Han har desuden været kunstnerisk leder for en lang række danske ensembler, bl.a. Esbjerg Ensemble 1991-97, og har brugt sin store viden til gavn for en lang række bestyrelser og institutioner. Han er ligeledes en ofte benyttet foredragsholder i ind- og udland.

Esben Tange er er uddannet cand. mag. ved Københavns Universitet med speciale i musikken og symbolismen omkring år 1900. 1994-95 var han musikkritiker ved Berlingske Tidende. Han har siden 1995 været ansat i DR P2 som vært, tilrettelægger og producent og nu som redaktør for P2 web, nyheder og præsentationen

af livemusik. Esben Tange er formand for Rued Langgaard Selskabet og medlem af Léonie Sonnings Musikfonds bestyrelse.

Signe Asmussen er diplom- og solistuddannet fra Det Kgl. Danske Musikkonservatorium hos Keld Thaarup og Bodil Øland. Hun debuterede i 2001 med anmeldelser, der udråbte hende til "en født fortolker i den intime genre", "en fortolkende naturbegavelse", "mulighedernes stemme" og "en sanger med ekstraordinære muligheder".

Hun har desuden studeret hos professor Kirsten Buhl-Møller.

Allerede i sin studietid gjorde hun sig bemærket som en alsidig og vidtfavnende sanger, men hun har nu for alvor slået sit navn fast som lied-fortolker, oratoriesolist og kammermusiker, et musikerskab, der indbragte hende Aksel Schiøtz-prisen i 2009.

Sit egentlige sceniske gennembrud fik hun som Cherubino i Rialto-teatrets Reumert-nominerede opsætning af Mozarts *Figaros Bryllup*, hvor hun senere også har sunget Suzuki i *Madama Butterfly*. Derefter er fulgt en række roller både på Det. Kgl. Teater og i Den Jyske Opera. Som mangeårigt medlem af ensembler som Ars Nova Copenhagen og Tolkien-ensemblet har hun indspillet talrige cd'er og givet et utal af koncerter

verden over. Derudover er Signe Asmussen en af de få klassiske sangere, der også mestrer og er dybt engageret i den danske, rytmiske musikscene.

Berit Johansen Tange er født i 1968. Hun er uddannet på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium hos docent Anne Øland og studerede i foråret 1995 i Paris hos Brigitte Engerer. Hun debuterede fra konservatoriets kammermusikklasse i december 2000. Berit Johansen Tange er en pianist med stor spændvidde. Hun er en erfaren og efterspurgt akkompagnatør og kammermusiker indenfor det klassiske repertoire, og med sit faste ensemble Trio Fatale spiller hun også bl.a. koncerttango og klezmer-inspireret musik.

Som solist har Berit Johansen Tange arbejdet intenst med Rued Langgaards klavermusik. Sammen med Esben Tange skabte hun i 2001 musikforestillingen "Rued Langgaards Kamp", der har været opført bl.a. i Ribe Domkirke og på Hofteatret i København. I 2005 udkom hendes cd med soloklaverværker af Rued Langgaard på pladeselskabet Dacapo. Berit Johansen Tange er nu fastansat på Det Kgl. Danske Musikkonservatorium som akkompagnatør og repetitør.

Bendt Viinholt Nielsen er musikbibliotekar og musikforsker. Han var ansat i musikforlagsbranchen 1977-84, dernæst i Dansk Musik Informations Center (MIC) og har siden 2003 været ansat i Kunststyrelsen (Kulturministeriet). Desuden er han periodevis tilknyttet forskningsafdelingen ved Det Kongelige Bibliotek. I 1991 udgav han en fortegnelse over Rued Langgaards værker, i 1993 en biografi om komponisten og i 2000 etablerede han *Rued Langgaard Udgaven*, en videnskabelig udgivelsesrække af komponistens værker.

Amalie Malling, der er født i Lübeck af danske forældre, har fået sin musikalske uddannelse hos Herman D. Koppel, Hans Leygraf, Georg Vasarhélyi og Alfred Brendel. Siden 1972, hvor Amalie Malling vandt 1. pris i Den nordiske Musikkonkurrence, har hun haft en omfattende koncertvirksomhed som solist og kammermusi-

ker såvel herhjemme som i det øvrige Europa, USA,

Canada, Japan og Kina, ligesom hun har fået tildelt adskillige, store musikpriser. Amalie Malling er meget aktiv i forskellige kammermusikalske sammenhænge, bl.a. danner hun duo med cellisten Morten Zeuthen

Amalie Malling har indspillet en lang række cd'er, deriblandt 3 solo-cd'er med henholdsvis Mozart, Schumann og ny dansk klavermusik og klaverkoncerter af bl.a. Schumann, Schönberg, Kuhlau, Otto Malling og Grieg. Den seneste cd indspillet i 2006 med klaverværker af Mozart var nomineret til P2's musikpris for årets bedste solo-udgivelse i 2007. Desuden har Amalie Malling altid haft en særlig interesse for den nykomponerede musik, og adskillige komponister har igennem årene dedikeret værker til hende. Siden 1981 er Amalie Malling docent på Det Kgl. Danske Musik-konservatorium, hvor hun igennem årene har uddannet mange af den unge generations store klavertalenter.

Tak til Ribe 1300 år, Therkel Jørgensens Mindelegat
og Wilhelm Hansen Fonden

St. Martin i Bonn

Ribe Domkirke